

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ █ מדרינת ישראל נ'

בפני כב' השופט אילן סלע

המואשימה

בעניין: מדרינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

הנאשם

ע"י ב"כ עוז יair קורן

nocheim: ב"כ המואשימה הגב' שירה אלהר, מתמחה
ב"כ הנאשם עוז חנן גיבסקי
בהעדך הנאשם (ברשות)

הכרעת דין

אני מזוכה את הנאשם מהטענות שיזחטו לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובה הנאשם

1. נגדי הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של תקיפה שוטר בנסיבות מחמידות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), עבירה של אויומים לפי סעיף 192 לחוק ועבירה של העלבת עובד הציבור לפי סעיף 288 לחוק.

2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 26.04.2013 בסמוך לשעה 21:00 בערב, שהיהليل שבת, הגיעו השוטרים מרדיי אבוטבול (להלן: "השוטר מוטי") והשוטר רונן מטבבו לטפל באירוע אלימות בין שני אחים ברחוב נוף רמות 1/72 לאחר שהתקבלה קריאה מאות אחיו של הנאשם (להלן: "האה").

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ מדינת ישראל נ'

3. נטען, כי השוטרים עצרו את האח והודיעו לנאים כי הוא מעוכב ועליו להתלוות אליהם למשטרה. השוטרים גם הודיעו סיוע משטרתי נוסף, את השוטר יעקב לובשיץ (להלן: "השוטר קובי") והשוטר דור ביטון (להלן: השוטר דור").

4. הנאים סרב להתלוות אל השוטרים בטענה כי בנוחיו בבית וכי אין מוכן לנסוע בשבת, ולמרות זהורתו של השוטר קובי, הנאים התחיל לróż מהמקום לכון מסוף האוטובוסים. השוטרים דלקו בעקבותיו תוך שהשוטר קובי צעק לעברו "עוצר, משטרה". כאשר השוטרים הגיעו את הנאים וניסו לעוצר אותו, הוא התנגד לusaha, בעט בשוטרים, נשך ובעת בצלותו של השוטר דור, שרט אותו וקילל את השוטרים באומרו "אתם יותר גורעים מערבים ונאצים ותשלמו על זה ביקר".

5. השוטרים הצליחו לאזוק את הנאים בידו השמאלית בלבד, והוא המשיך להתקוף והחל להיווצר המולה מסביב. השוטר קובי הפעיל כנגד הנאים את מכשיר השוקר מספר פעמים עד שהצלחת לאוזקו. בהמשך, בזמן שהשוטרים הכנינו את הנאים לגיפ המשטרתי, הנאים בעט בשוטר דור וכך גם במהלך הנסעה, הנאים המשיך להשתולל, לבועט ולקפוץ והשוטר קובי הפעיל נגדו שוב את השוקר החסמי.

6. הנאים כפר במיוחס לו. לטענתו השוטרים הגיעו מלכתחילה לאירוע כי הוא זה שהותקן על ידי האח ועל כן השוטרים עצרו את אחיו, התקוף. לטענתו, כאשר השוטרים בקשו ממנו להתרפנות לתחנת המשטרה הוא הסביר להם שהוא יבוא לתחנת המשטרה לאחר השבת זאת בשל רצונו להימנע מחילול השבת ומפני שלא רצה להשאיר את בנוחיו בחזקת הסבא והסבתא. ואולם, בתגובה השוטרים תקפו אותו תוך הבית בשוקר חסמי ומחבילה הוא נמלט מהמקום.

7. לטענת הנאים בזמן שהוא נמלט מהשוטרים הם רdroו אחיו ותקפו אותו שוב ושוב באמצעות שוקר חסמי. לא הועילו כל ניסיונותיו שלו וכן ניסיונותיהם של אזרחים עוברי אורח להפסיק את השוטרים מתקיפתם. לדבריו, כל תגבורתו האלים שבעת ודחף את השוטרים היו תגבורות חסרות שליטה שנעפו הגיב לשימושם הרוב שהופעל על גופו מהשוקר החסמי. הוא גם טען

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ [REDACTED] מדינת ישראל נ'

כי אומנם הוא לא זכר שאמր את המיוחס לו, אך גם אם הדברים נאמרו הדבר נעשה בחוסר שליטה כתגובה לשימוש הרוב בשוקר החשמלי שהופעל נגדו.

המסכת הראייתית

המאשימה הצעירית עם עדויות השוטרים מוטי, קובי ודור.

עדות השוטר מוטי

8. השוטר מוטי ציין בעדותו כי אין זכר כלל את פרטי האירוע, אך אישר כי דוד הפעולה נכתב על ידו על אף שהוא לא נחתם על ידו. צוין כי תחילה טען השוטר מוטי בחקירתו הנגדית כי דוד הפעולה נכתב על ידו בלבד. ברם, משהופנה לכך שנרשם בדוח כי הנאשם ברה ורץ בין הבניינים בעוד שהוא עצמו לא השתתף במרדף ונותר בבית השיב כי היה עמו שוטר מג"ב נספח בניירת ודוד הפעולה נכתב יחד אליו.

9. בדוח הפעולה ציין השוטר מוטי כי הגיע לבית נוכחות קריית האח והם הגיעו בו עם הגעתם. האח סיפר לו כי זרך צלהת על הרצפה לאחר שהתחעכט והנאשם תפס אותו והחל לחנק אותו עד שהגיס הפריד ביניהם. האח הוסיף וסיפר לו כי הנאשם הכה אותו ובעט בו ואמר לו שהוא יירוג אותו עוד הלילה. עוד צוין בדוח כי הדירה הייתה מבולגנת, וכי הנאשם אמר כי לא הכה את אחיו ושאהח חוליה ברגעיו וכמי מהז תקופה הוא אינו נוטל את תרופותיו. בשלב זה האח החל להשתולל ולזרוק כוסות והא נעצר על ידם. לאחר מכן, השוטר מוטי הודיע לנאים כי עליו להגיע עמם לתחנת המשטרה, והאחים התערבו וצינו כי לנאים יש שתי בנות קטנות. הם הזהיירו אותם שלא להתרשם מהם והם עלו לפגוע אחד בשני ובמשפחה ולגרום נזק". הנאשם סרב לשתף פעולה שניים אליהם והם עלו לפגוע אחד בשני ובמשפחה ולגרום נזק". הנאשם סרב לשתף פעולה ולהתלוות אליהם לתחנה ועל כן נתקבש סיוע כדי לסייע בפניו האחים לתחנה. כאשר הגיע השוטר קובי הם הוציאו את הנאשם והאח לחצר הבית והם שבו והודיעו לנאים כי עליו להתלוות אליהם לתחנה. שבב, האם והגיס פנו אליהם שלא יקחו את הנאשם מאחר ומדובר ביום שבת לנאים שתילודות קטנות במקום. או אז, הנאשם ברה והשוטר קובי יחד עם שוטרים נוספים רצו אחריו בין הבניינים וקראו לו לעזרה. אכן, דוד הפעולה אינו חתום, ואולם משהוטר מוטי אישר כי הדברים נכתבו על ידו בזמן אין מניעה מלקיים אותו כראיה על יסוד כלל הקפאת הזירה בעבר.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ _____ מדינת ישראל נ'

עדות השוטר קובי

10. השוטר קובי זכר את האירוע באופן חלקי. הוא זכר כי לפני כ-4 שנים, באחד מלילות שבת, הוא נתקבש להגיע לבית לסייע לשוטר מוטי בטיפול באירוע של אלימות במשפחה, תקיפה בין שני אחים. לדבריו, השוטר מוטי ביקש ממנו לסייע לו לעכב את שני האחים, הנאשם והאשם, אך הנאשם התנגד לעיכוב. הוא זכר שהנאים צין שיש לו 2 בנות והחל לroxן אל מחוץ לבית ובין הבניינים בשכונה עד שהם הצליחו להציגו ולעצור אותו.

11. השוטר קובי הוסיף ומספר כי גם לאחר שהם עצרו את הנאשם הוא המשיך להתנגד למעצר, התפרק השתולל והם לא הצליחו לאזוק אותו. לדבריו, הוא הזהיר את הנאשם כי אם ימשיך להשתולל ולהתנגד למעצר הוא ישמש נגדו בטיזר, אך הנאשם המשיך להתפרק והוא השתמש נגדו במכשיר הטיזר. ואולם, הדבר לא הועיל והנאים המשיכו להתפרק, לנשוך ולשרוט. הוא נשך אותו בידו והותיר בו סימן ולשותף שהיה עמו הוא שבר מספר צלעות.

12. בחקירה הנגדית אישר השוטר קובי כי השוטר מוטי רק ביקש סיוע בראש הקשר, אך לא פירט את פרטי האירוע. עם זאת הוא הבין כי מדובר בתקיפה. הוא עצמו לא ראה את הנאשם תוקף, אך לאחר שהגיע למקום הבין שמדובר בתקיפה בין שני אחים והוא נתקבש לסייע למעצר. לדבריו, הוא לא חוקר דברים בשטח. הוא נתקבש לסייע למעצר, וכך עשה. הוא לא זכר שהנאים אמר כי אין לו בעיה לשותף פעולה והוא יבוא לתחנת המשטרה בМОצאי שבת, אך כאמור, הוא זכר שהנאים אמר שיש לו שתי בנות. הוא גם אישר שהם עכוו את האח אך לדבריו היה צורך לעכב גם את הנאשם שכן אין מקום לעריכת בירורים בשטח. מקום בו ישנה תקיפה חרדית לא משאים אחד מהם בבית.

13. עוד ציין השוטר קובי כי הייתה התחלה של חרדים שכינו אותם "נאצים" ו"בהמות" אך הוא לא זכר לומר שהנאים אמר "נאצים תשלמו על זה ביוקר". בן צין שבשבועה שרדף אחרי הנאשם הוא צעק לעברו מספר פעמים שהוא עוצר. באשר לנשיכה שננסח על ידי הנאשם צין השוטר קובי כי היא הותירה סימן אך הוא לא זכר לומר אם היא צולמה על ידו או על ידי החוקר במהלך מסירת הודיעתו.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ [REDACTED] מדינת ישראל נ'

עדות השוטר דór

14. השוטר דור סיפר בעדותו כי התקבלה קרייה בשעות הערב לסייע במקהלה אלימות בין שני אחים בשכונת רמות. כאשר הגיעו למקום הוא שמע את השוטר מוטי צוק, והוא והשוטר קובי רצוי על מנת לסייע לו. כשהתקרב הוא הבחן באדם אזוק יושב על חומה, רגוע וbsp;ר מוטי מדבר בצד עם הנאים. הוא שמע שהשוטר מוטי אמר לנאים כי הוא מעוכב אך הנאים אמר כי הוא מתנגד לעיכוב. או אז, השוטר מוטי אמר לנאים כי ברגע שהוא מתנגד לעיכוב עליו לעזרו אותו.

15. השוטר דור המשיך וסיפר כי גיסו של הנאים שנכח במקום החל לצעוק ולהתהלך. הגיס ניגש לעבר הנאים וניסה להפרידו מהשוטר מוטי. הוא ניסה להזיז את הגיס ואז הנאים החל לבסוף והשוטרים רצוי בעקבותיו עד שהשיגו אותו בפתח בית הכנסת. הם ניסו לאזוק את הנאים אך הצליחו לאזוק רק את ידו השמאלית, והנאים המשיך להתהלך. בשלב זה נוצרה במקום המולה של עוברים ושבים. גיסו של הנאים צעק לעבר השוטרים "נאצים" ו"ערבים", באותו זמן שהוא התעמת עם הנאים. תוך כדי העימות הוא והנאים נפלו על הרצפה והוא נחבל בידו. לדבריו, הנאים היכה אותו בצלעתו ואמר לו כי הם עוד ישלמו על כך. לבסוף הוא הצליח לאזוק את הנאים ולהכניסו לניידת, אך גם בתוכה הנאים המשיך להשתולל והשוטר קובי השתמש נגדו בשוקר חמלי. בחיקתו הנגדית הוא שב וצין כי לא היה עד לאלימות בין האחים אך היה עד לסירובו של הנאים לעיכוב. הוא לא היה מודע לכך שהנאים ביקש להגיע לתחנת המשטרה לאחר צאת השבת וכן לא ראה את בנותיו של הנאים.

אל מול עדויות השוטרים התייצב הנאים עם גרסתו שלו ולצדו עדויות אמו וגיסו.

עדות הנאים

16. מנגד הנאים סיפר בעדותו כי אחיו שהתקשר למשטרת אינו בריא בנפשו, והוא התפרק באותוليل שבת בבית הוריהם, זוק דברים על אמו, על הילדים ששחו בבית ועל הגיס ולאחר כל זאת הוא התקשר למשטרת. לדבריו, האח לא טען שהוא תקף אותו וגם היום אינו טוען כן. השוטר מוטי שהגיע למקום עיכב את האח לחקירה והציג גם לו לבוא לתחנת המשטרה למסור גרסה. לדבריו, גם גיסו ניסה לשכנע את השוטר שלא להתלוות אליו לתחנת המשטרה ולבסוף השוטר מוטי הסכים שהנאים לא יתלווה עמו לתחנת המשטרה. אלא, שבאותו רגע הגיע השוטר קובי ומוביל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ מדינת ישראל נ'

להחליף עמו ולו מילה, ניגש אליו והפעיל כנגדו את הטียור לבין רגלו. לדבריו, השוטר קובי תקי' אותו מינית ומהבהלה הוא החל לזרז החוצה. השוטרים רצו בעקבותיו עד שהשיגו אותו, אזקו אותו בידו השמאלית, שעה שבידיו הימנית הוא אחז בגדר שהיתה ברוחב. השוטר קובי המשיך להשתמש נגדו בטียור. לדבריו, הוא היה ייחד מול מספר רב של שוטרים ולא הייתה לו אפשרות לתקוף את השוטרים. השימוש בטียור היה משפיל ומיותר והוא לא פסק גם כאשר הוא כבר היה אזוק בתוך הנגידת. השוטר קובי השפיל אותו בניידת, כינה אותו בכינוי גנאי ואף פנה אליו ואמר לו: "אתה נקבה. מה אתה קופץ? כולה נתתי לך טียור בבייצים". הנאשם הכחיש כי בעט במי מהשוטרים וצין כי הוא לא יכול היה להתנגד לארבעה שוטרים בזמן שהוא אזוק בידו השמאלית ואחיז בגדר בידו הימנית.

17. הנאשם הוסיף ומספר כי בעקבות האירוע הוא הגיע לתלונה למחלקה לחקירות שוטרים (מח"ש), מסר להם את מספר הפלפון שלו לברורים וערכונים ואף העביר להם תמונות בצלב שצולמו שלישה ימים לאחר האירוע המתעדות את הפגיעה בו וכן תיעוד רפואי אודות הפגיעה שנגרמו לו כתוצאה מהשימוש הרוב בטียור (נ/א). מח"ש אכן פנו אליו וביקשו שייתן להם שמות של עדים לאירוע, והוא עשה זאת. עם זאת, הוא אינו ידוע כיצד תלונתוטופלה, אם בכלל, וזאת בין היתר בשל העובדה כי הוא מתגורר בארה"ב ולא עודכן על ידי מח"ש. הוא עצם לא ערך בירור אודות הטיפול בתלונתו מאחר ולא רצה להזכיר באירוע שהיא מאוד טראומטי עבורו.

18. להשלמת התמונה יזכיר כי מח"ש החליטה, ביום 25.05.14, לסגור את התיק "ללא חקירה בגין עניין לציבור". בקשה למתן ארכה להגשת עורך שהוגשה בחילוף זמן רב נדחתה.

עדות אם הנאשם

19. האם סיפה בעדותה כי יש לה בן אחר לוקה בנפשו (האה), ובليل שבת, בו אירע האירוע נשוא כתוב האישום, מצבו הנפשי היה גרוע מאוד. לפטע הוא החל להשתול ולזרוק צלחות בבית. בנה הנוסף, הנאשם, החזיק בו כדי שיחדר ממעשו, אך הוא המשיך להשתול, יצא החוצה והתקשר למשטרה. כאשר המשטרת הגיעה, אחד השוטר מוטי ונכנס לבית ודבר עם הנאשם, אהה, ועם הגיס בניסו להבין מה אירע. את בנה השני, אהה, עצרו מיד. הם ניסו להסביר לשוטר כי הנאשם שומר שבת ואין גוטע בשבת וכי שתי בנותיו עמו והוא אינו יכול להשאירן בלבד שיהיה מי שיטפל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ מדינת ישראל נ/█

בهن. תוך כדי שיחה עם השוטר מוטי, נכנס לבית השוטר קובי, ראה את הבלגן בבית, התעכבר והפעיל את השוקר כנגד הנאשם. לדבריה, אולי בשל כך הנאשם ברה. היא לא הבחינה בנאשם מכיה או נושך מי מהשוטרים שהם אלו שהחלו להשתמש נגדו בשוקר.

עדות גיסו של הנאשם

20. גם הגיס סיפר בעדרותו כי האח סובל מבעיות נפשיות והוא היה מאושפז מספר פעמים בבית חולים. בليل שבת בו ארע האירוז, האח חתנג בצורה שאינה נורמטיבית לבנותיו של הנאשם, הוא כעס וצעק והנאשם שרצה להגן על בנותיו ניסה להרגינו, אך לא הצליח. האח השתולל, צעק, שבר צלחות וכוסות וחתנג בצורה אלימה. גם הוא וגם הנאשם ניסו לאחוו באח ולהפסיקו ממעשי אך הוא נחלץ מהם, יצא למרפסת והתקשר למשטרת. גם כאשר השוטרים הגיעו לבית, האח המשיך לזרוק צלחות וכוסות לעיני השוטרים שמיד אזעקו אותו והוציאו אותו למרפסת הבית.

21. הגיס המשיך וסיפר כי השוטר מוטי הסביר לנאשם שהוא צריך להתלוות אליו לתחנה המسطרת למתן עדות, אך הנאשם הסביר לשוטר שהדבר אינו אפשרי בשל קדושת השבת ובשל הצורך להישאר עם בנותיו ולהשגיח עליהם. הגיס ציין כי הם שכנוו את השוטר מוטי שהנאשם אינו יכול להתלוות אליו והוא יגיע לתחנת המسطרת ב策ת השבת, אך בשלב זה, נכנסו שני שוטרי מג"ב, אחד מהם הוא השוטר קובי שהחפרץ והחל בצעקות ובאלימות. הוא עצמו הותקף ברגלו באמצעות שוקר חממי ושאל מדוע תוקפים אותו בזמן שהוא מוסר לשוטר שהם שמורי שבת.

22. בשלב זה, לפתח, הנאשם החל לברוח כשהוא רץ לתוכן שכונת המגורים והשוטרים בעקבותיו עד שהשיגו אותו ליד מבנה של ישיבה. הוא ראה כיצד השוטרים משביכים את הנאשם על הקרקע, כשאחד מהשוטרים שוכב על פlg גופו העליון ושוטר אחר על רגלו. במצב זה, אחד השוטרים הפעיל נגד הנאשם את מכשיר השוקר באופן רציף. הנאשם ביקש شيئاו לו ואמר כי הוא מוכן להתלוות אליהם, אך השוטר המשיך להשתמש כנגדו בשוקר. הנאשם לא יכול היה לזרז. ראשו היה מוטה לאחור וידייו ורגליו תפוסות. הוא שכב כך מספר דקות כשבאותו זמן הופעלה כנגדו אלימות מצד השוטר. לאחר מכן הם לקחו את הנאשם לנידחת ונסעו ממש.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ מדינת ישראל נ' [REDACTED]

23. בחקירהו הנגדית צין הגיס כי אכן היו קריאות "נאצים" ו"ערבים" ככל היותר, אך במקומות התגוזדו מספר רב של בני ישיבה ושכנים שיצאו מabitיהם כך שלא ניתן לדעת מי מהם קרא קריאות אלו. הוא גם שלל את הטענה כי הנאשם נשך את השוטר קובי או בעט בצלעותו של השוטר דוד. לדבריו, בשום שלב לא נאמר לנายน שהוא מעוכב או עוצר ולא הזהר כי אם לא יסכים להיות מעוכב הוא ייעצר.

דיון והברעה

קביעת הממצאים העובדיים

24. לאחר שימוש מכלול העדויות ובחינתן החמונה העולה היא כי שעה שהשוטר מוטי הגיע לבית עמד בפניו חסר לביצוע תקיפה על ידי הנאשם נוכח פנית האח למוקד המשטרה בתלונה על תקיפה. כשהגיע לבית הוא גם שמע שירות מפני האח שה הנאשם תקף אותו ואף אין עליו. הנאשם הבהיר בפני השוטר את התקיפה וצין כי האח לוקה בנספו. האט והgis תמכו בגרסת הנאשם. בשלב זה, האח החל להשתולל ולזרוק כוסות והוא נעצר על ידי השוטרים.

25. השוטר מוטי אמר לנายน כי עליו להתלוות עמו לתחנת המשטרה, אך הנאשם ירד עם אמו וגייסו ניסו להסביר לשוטר כי הדבר בעיני, הן בשל קדושת השבת והן בשל בנותיו הקטיניות של הנאשם המצוירות תחת השגחתו. לא ניתן לקבוע כי הנאשם הבין כי הוא מעוכב ואת משמעות העיכוב. גרטחו של הנאשם כי בין השוטר התנהל דין ודברים אודות הנסעה לתחנה מקובלות עלי שכן גם השוטר מוטי לא הבהיר אותה. הנאשם והgis טענו כי בסופו של דבר השוטר מוטי הסכים להותירו בבית. לא ניתן לשולץ זאת.

26. בשלב זה הגיעו לבית השוטר קובי, וכפי שניתן ללמידה מהעדויות, עם הגיעתו הוא פעל לעוצר את הנאשם מבלי, שערק בירור מוקדים עמו כיון שהוא נקרא למקום למטרה זו של סייע במעצרו. הנאשם לאחר שדורוח לו על ידי השוטר מוטי כי הנאשם מסרב להתלוות עמו לתחנת המשטרה. לטענת הנאשם, אמו וגייסו בשלב זה הפעיל השוטר קובי את השוקר כנגד הנאשם ואף כנגד הגיס. בעדרותם של השוטרים מוטי וקובי לא נזכר עניין זה, אך הוא לא נשלל על ידם במפורש. רק השוטר דור טען כי לא היה שימוש בשוקר עבור לבריחתו של הנאשם. לא ניתן להזכיר בודאות בחלוקת זו, אך יש לציין כי בסופו של יומם גרטחו של הנאשם נמצאה מהימנה יותר מגרסתו של השוטר קובי.

בֵּית מִשְׁפָּט הַשְׁלָמָה בִּירוּשָׁלָם

ת"פ מדינת ישראל נ-[REDACTED]

כפי שיפורט להלן, ויש רגליים לסבירה כי כך אכן ארע. בשלב זה, הנאשם ברוח והשוטר קובי דודו אחרים.

27. אני סבור כי ניתן לקבוע כי בשלב זה של האירוע הנאשם ידע כי יש כוונה לעכבו ואולי אף לעצמו, לפחות מבחןתו של השוטר קובי, גם אם השוטר מוטי השתקנע שלא לחתום, וכך על פי כן הוא ברוח.

28. בשלב זה החלabel השני של האירוע, לאחר שהשוטר קובי הצליח להשיג את הנאשם. השוטר קובי טען כי גם לאחר שהוא תפס את הנאשם, הנאשם המשיך להתנגד למתפרע והשתולח והוא נאלץ להשתמש נגדו בティיזר. הדבר לא הועיל והנ帀ה המשיך להתפרע, לנוכח ולשרוט. ברם, לא ניתן לסמן על עדותו של השוטר קובי אשר ציין בעדותו כי הוא נושא על ידי הנאשם, נשיכה שהותירה עליו סימן, כשלסימן זה לא הובאה כל ראייה. השוטר קובי לא ידע לומר אם הנשיכה תועדה במסגרת מסירת הודעתו במשטרת, ובנסיבות אלו, בין אם היא לא תועדה ובין אם היא תועדה, שלא הובאה כל ראייה לכך, החזקה היא כי נשיכה שכזו לא הייתה. השוטר קובי גם ציין כי הנאשם שבר מספר פעולות לשופטו שהוא עמו, כשהלעוניין זה ניתן לקבוע בודאות כי למי מהשוטרים לא נשברה באירוע זה ולא צלע אחת.ברי אפוא, כי השוטר קובי, למצער, ניסה להפריז בצדקה ניכרת בנסיבות שיוחסו לנ帀ה ולא ניתן לסמן ממצאים עובדיתיים על עדותו.

29. אכן, השוטר דור ציין כי חוץ כדי העימות עם הנאשם בניסיון לאוזקו הם נפלו על הרצתה והוא נחבל בידו והנ帀ה היכה אותו בצלעותיו. ואולם, לאחר ששמעתי את גרסאות השוטרים אל מול גרסת הנאשם והגיס, אני סבור כי ניתן לקבוע ברמה הוגדרותה הנדרשת בהליך פלילי כי הנאשם ביצע פעולות תקיפה מכוונות, מעבר להתנגדות לאיזוקו ולמעצמו. מדובר בגרסה של השוטר דור אל מול גרסת הנאשם, שכן כאמור, אני יכול לקבל את גרסת השוטר קובי, ולא ניתן להדריך את גרסת השוטר דור על פני גרסת הנאשם. מה גם, שגרסת השוטר יכולה לעלות בקנה אחד עם גרסת הנאשם כי הוא אכן התנגד למשצמו.

30. באשר לאמידות המיויחסות לנ帀ה. בעניין זה יוחסה לנ帀ה בכתב האישום האMRIה "אתם יותר גרוועים מערבים ונאצים ותשלמו על זה ביוקרי". ברם, השוטר קובי לא ידע לומר ששמע את

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ מדינת ישראל נ/█

הנאשם אומר "נאצים תשלמו על זה ביווקר". מאידך הוא ציין כי חרדים שהתקהלו במקומות צעקו לעברם "נאצים" ו"בהתות". גם השוטר דוד לא ייחס מילים אלו לנאשם כי אם לגיסו של הנאשם אשר קרא לעברם "נאצים" ו"ערבים". אכן, השוטר דור ציין כי הנאשם אמר לו כי הם עור' ישלמו על כך. ואולם, בשים לב לכל התוכן שייחסו לנאשם, משוחבר כי המילים "נאצים" ו"ערבים" שייחסו לנאשם לא נאמרו על ידו כי אם מאהד הנווכחים האחרים במקום. מה גם, שמילים אלו על זה ביווקר" לא נשמעו מפיו כי אם מאהד הנווכחים האחרים במקום. ניתן לפרש מילים אלו כאים בהגשת תלונה כנגד השוטרים על فعلיהם בוגדרו, כפי שהנאשם אכן עשה.

31. ניתן אפוא לקבוע כי הנאשם התנגד לעיכובו ולמעצרו, תוך כדי שהוא משתולל, ותוך כדי התנגדות זו השוטרים קיבלו מכות גופם. אני סבור כי הוכחה שהנאשם ביצע תקיפה מכוונת כלפי השוטרים, וודאי לא הוכחה שהוא נשך את השוטר קובי. לא נשמעה כל עדות המייחסת לנאשם את האמירות "נאצים" או "ערבים", ונותר ספק אם הוא אמר את המילים "אתם תשלמו עלך ביווקר", שבכל מקרה אין מהוות איום בנסיבות העניין.

שאלת חוקיות העיכוב והמעצר

32. נותר אפוא, לדון בשאלת האם הנאשם היה רשאי להתנגד למעצרו בהפעלת כוח סביר ומידתי, כפי שעשה, שם כן הרי שאין לייחס לו עבירה של תקיפת שוטרים (ראו: ע"פ 51/136 פרנקל נ' היומם"ש, פ"ז ה(1) 1602 (1951); יעקב קדרמי, על סדר הדין בפליליים, חלק ראשון (מהדורה מעודכנת, תשס"ח), עמ' 143-146).

33. סעיף 67 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים), חנוך-1996 (להלן: "חוק המעצרים") קובע כי אם היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי אדם עבר עבירה, או כי הוא עומד לעבד עבירה העוליה לסיכון את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון המדינה, רשאי לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו. שוטר רשאי לדרש מאדם להילוות עמו לתחנת המשטרה או לזמן לתחנת המשטרה למועד אחר שיקבע, אם נתקיימו שניים אלה: יש יסוד סביר לחשד שהוא עבר עבירה או יש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ מדינת ישראל נ' ██████████

הסתברות גבוהה שהוא עומד לעבור עבירה והזיהוי היה בלתי מספיק, או לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאן.

34. מעבר לכך, גם מקום בו מתקיימים התנאים שקבע הדין כמספיקים לדרישת הילוות לתחנת המשטרה, פקודה המטה הארצי של משטרת ישראל בעניין עיבוב, מעצר ושהדור (פקודה 14.01.34, סעיף 3(ב)(ג) קובעת: "ככלל, במקום שאין בכך כדי להפריע להמשך הטיפול המשטרתי, יש להעדיף זימנו של אדם לתחנת המשטרה, על פני הדריש להילוות לשוטר". בעניין זה ציין בית המשפט (ע"א (מחוזית-ת"א) 15-04-44886 כהן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.04.16) כי: "הדרישה שבס.ק. 2 לעיל (= סעיף 67(ב)(2) לחוק המעצרים – א.ס.) אינה דרישת טכנית פורמללית שדי בהתקיימה כדי להקים באופן אוטומטי את דרישת ההילוות לתחנת המשטרה לצרכי חקירה, משזו צריכה לקיים גם את דרישת הפגיעה המינימאלית וגם את דרישת הסבירות. ברירת המחדל הינה זימון מתואם לתחנת המשטרה, ולא דרישת הילוות מיידית" (וראו גם: ת"פ 15-09-16830 מדינת ישראל נ' פלונייה (פורסם בנבו, 17.11.17)).

35. הדבר נכון עוד יותר נוכח העובדה כי מדובר היה בליל שבת, כשהפקודות המשטרה באשר לחקירה השוד לתחנת המשטרה ביום השבת מחמירות עוד יותר. כך נקבע בנהול "עיבוב מעצר בשבת הסעת חשוד וחקירתו" כי גם אם נסיבות המקירה מחייבות המשך טיפול משטרתי אך לא קיים צורך בחקירה מיידית, או הכרח בהעברת החשוד לתחנת המשטרה, תימסר לחשוד "הונמה לסוד חמיבו נסיבות המקירה את המשך הטיפול המשטרתי וכיום צורך בחקירת החשוד, על הקצין האחראי על החקירה לשකול את ההכרה בהבאת החשוד למשטרה, כשבין היתר עליו ליתן דעתו קיומה של סכנה לחבי אדם ו/או לרכוש במידה והחשוד לא יחקר באופן מיידי, חשש להימלטות מהדין, להעלמת דעתות או לתיאום גרסאות. גם במקרה שהותרת החשוד במקום מקימה חשש ממשי שהישארותו תלבלה את היוצרים ותגרום להפרת שלום הציבור ניתן לחתת את החשוד לתחנה, אך זאת תוך התייעצות עם קצין אח"מ מרחבי וביקורת אישור מ.מ"ר. כך או כך, יש להימנע ככל שניתן, מהסעתו של החשוד במידה והוא שומר שבת. וכך או כך, בהתאם להוראות הנהול לא ניתן היה ממשילא לקיים את החקירה בתחנת המשטרה במשך כל השבת.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ מדרינת ישראל נ' ██████████

36. מכאן, שהסמכות של השוטר מוטי להורות לנאם להתלוות עמו לתחנת המשטרה, הייתה מהותנית ריאשית לכל, בהתאם לחוק המעצרים, בכך שזיהויו היה בלתי מספיק או שלא ניתן היה לחזור אותו במקום הימצאו. תנאים אלו לא התקיימו. זהותו של הנאם הייתה ידועה לשוטרים וניתן היה לחזור אותו במקום, או למצער מחוץ לבית, בפרט בשים לב שוגם האח עוכב ואך נעוצר, והMRIבה כבר שכחה. מצבו הנפשי של האח היה ידוע לשוטרים ובירור קצר אוזות שאירוע עם הנאם ועם האם היה די בו ולא היה צורך לקחת את הנאם לתחנת המשטרה. מדו"ח המעצר של האח (ת/2) עולה כי השוטר מוטי ציין במסמך כי האח נעצר בשל היוטו "מסוכן לבני משפטו, שעושה רושם שהוא נמצא במצב של חולי נפשי..." ותו록 ציון דבריו האח: "אני התעצבנתי וזרקתי צלחת על הרצפה, ואחי מאיר (הנאם) רוזח להרוג אותו עוד הלילה".

37. כאמור, אני נותה לקבל את עדויות הנאם, האם והגיס כי השוטר מוטי שמע את דברי הנאם והגיס ונאות שלא לעמוד על הילוותו של הנאם אליו לתחנת המשטרה. דא עקא, שהשוטר קובי שנכנס לבית לאחר שהזעק על ידי השוטר מוטי עוד קודם לכן, נכנס לבית וישר החל במעצרו של הנאם מבלי לברר את המצב לאשו וambil להפעיל שיקול דעת. אך, לא הייתה הצדקה. למצער, השוטר מוטי שהשתכנע בהעדר צורך בלקיחת הנאם בשבת לתחנת המשטרה, ולמצער, היה עליו להגיע למסקנה מתבקשת זו נוכח כל האמור, היה צריך לומר לשוטר קובי כי אין צורך בעיכוב הנאם.

38. כך או כך, המצב בו מתקבלת תלונה של אורה אודוטה תקיפה טוביל לעיכובו של הנילון תוק שלילת חירותו הובלתו לתחנת המשטרה מבלי לעורוך תחקור מינימאלי במקומות אינה מתقبلת על הדעת. במקרה זה כבר מוקד המשטרה אשר קיבל את התלונה צין כי המודיעיע שמסדר שהחיו הכה אותו ושגמ ההורים אינם משלטנים על אחיו, נשמע חולה בנפשו. אמן בכך אין למלמד כי המתלונן לא הותקף, ואולם הדבר דרש ولو תחקור ראשוני במקומות, וכאמור בדו"ח המעצר של האח רשם על ידי השוטר קובי עצמו כי האח דוקא הוא זה שהשתולל וזרק כוסות והוא נעצר כדי להרגיעו אותו. כמו כן שאלן מצופה משוטר שנקלע למקום בעקבות תלונה יבצע חקירה מקיפה במקומות ויכריע בטענות השונות, אך מצופה ממנו, וחובתו היא, להפעיל שיקול דעת, בטרם יפעיל את סמכותו שיש בה כדי לפגוע פגיעה חמורה בזכות יסוד חוקתיות כזכות החירות והזכות לחופש תנועה. הדבר נכון במיוחד שעה שפגיעה זו מלוה בפגיעה בחופש הדת של החשור ומכריחה אותה על אחד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ ■■■■■ מדינת ישראל נ'

מציאות דתו החמורות כחילול שבת, דבר שכאמור, גם פקדות המשטרה מכוננות לו. בנסיבות העניין, לא ניתן לקבל את אמרית השוטרים כי יש הצדקה להסתע הנאשם לתחנה בשבת רק מפני שהוא טוב ושניהם עכשו היו אצלנו במשטרה ככה יהיה לה (=לאם – א.ס.). שקט כי שניהם אלימים והם עלולים לפגוע אחד בשני ובמשפחה ולగרום נזק", כפי שרשם השוטר מוטי ברו"ח הפעולה.

39. מהעדויות עליה כי דבר מזה לא נעשה, ואם נעשה הרי שכפי שעולה מעדריות הנאשם והגיס, השוטר מוטי לא עמד על עיכוב הנאשם. פועלתו של השוטר קובי בעיכוב הנאשם ובעצמו נעשתה ללא הפעלת שיקול דעת כלשהו, כפי שעלה מעדרותו שלו עצמו בבית המשפט. הפעולות שננקטו אפוא לעינוכו של הנאשם ולהעברתו לתחנת המשטרה, היו מתחילה מנוגדות לדין ולפקודות ונעשו מבלי להפעיל שיקול דעת. יש לזכור כי מדובר בפגיעה קשה לזכותו של הנאשם, הן בזכות לחרות זה כוחו לחופש דת. בסיבות אלו כמה לנאים את הזכות להתנגד לעיכוב ולבירוח מהבית, והן זכותו לחופש דת. השימוש באותו אופן לעניהם את הזכות להתנגד לעיכוב ולבירוח מהבית, ולהתנגד למעצר גם לאחר מכן. השימוש שעשה הנאשם בידיו ורגלו שעשה שהשוטרים ניסו לכבל אותו ולקחתו לתחנת המשטרה, גם אם לא היה מדובר אך בפעולות אינטינקטיביות כתוצאה מהשימוש בשוקר, הם בגדר הפעלה כוח בלתי סביר במסגרת התנגדות למעצר הבלתי חוקי. כמובן, שמתן בעיטות לצלעות כמו גם נשיכת מהוות חריגה מהפעלה כוח סביר להתנגדות. ברם, פעולות אלו לא נעשו, שכן, כאמור, אני מקבל את גרסת השוטרים בעניין זה.

הגנה מן הצדק

40. על כל אלו יצוין כי גם אם היה מקום לייחס לנאים עבירה של תקיפת שוטר בשם לב למכות שהשוטרים הוכו במהלך מעצרו של הנאשם (בשים לב לאמר, כי נשיכה מכונת כמו גם בעיטה מכונית ניתן לקבוע כי לא היו), או אפילו עבירה של איומים, הרי שיש צורך בטענת ב"ב הנאים כי היה מקום להוורות על ביטול האישום כנגד הנאים בשל הגנה מן הצדק. ואבהיר.

41. אין מחלוקת כי כנגד הנאים הופעל כוח שככל גם שימוש חוזר ונשנה בשוקר חזימי, בכלל זה בתוך הנידת שעה שהוא אזוק. לטענת הגיס, השוטר קובי המשיך להשתמש בשוקר כנגד הנאים גם לאחר שהוא בקש שינוי לו ואמר כי הוא מוכן להתלוות אליהם ושבה שהנאים לא יכול היה לזרז, ראשו מוטה לאחר וידיו ורגליו חפות. לטענת הנאים, השוטר קובי אף השפיל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ מדינת ישראל ████

אותו בניידת, כינה אותו בכינוי גנאי ואף פנה אליו ואמר לו: "אתה נקבה. מה אתה קופץ? כולה נתתי לך טיזור בביצים". כאמור, ההתחלות בכל הנוגע לעיכוב הנאשם, מעוררת אף היא שאלות.

42. כאמור, הנאשם פנה למ"ש בתלונה כנגד השוטרים בשל אלימות ושימוש בכוח מופרז שננקטו כלפיו שלא לצורך ושלא לצורך המעצר. ואולם, מ"ש הודיעו לנאשם ביום 25.05.14, כי הוחלט לסגור את התקיק "לא חקירה מאין עניין לציבור". זאת, ללא שזימנה את השוטרים למסירת גרסה, לא זימנה עדים מטעם הנאשם, על אף שאין מחלוקת כי לאיירוע היו עדים רבים, ביניהם לפחות אחד מהם היה ידוע, כגיסו של הנאשם, ושם אחד שהנאשם מסר, וקיים של דוחות רפואיים המתעדים חבלות שנמצאו על גופו - שריטות במקומות שונים בגבו ורגשות בצלעות משמאלי (נ/א).

43. אכן, ככל, כאשר ניתן אישור שפיטה בהתאם להנחיות פרקליט המדינה (הנchia מס' 18 – מדיניות התביעה בחיקוי חקירה בהם חדש בбиוץ עבירה כלפי שוטר מתלון על שימוש בכוח מצד שוטר), יש לנחל את ההליך כנגד הנאשם ולברר את טענותיו במסגרת ההליך העיקרי ואין מוקם לביטול ההליך בראשיתו בשל טענה זו (ראו: ע"פ (מחוזי-ים) 11-05-35419 מדינת ישראל נ' טל פורסם ב公报, 11.10.11). זאת בין היתר מפני שדרך המלך היא הגשת עדר כנגד החלטת מ"ש. מטעם זה במקרה זה נדחתה על ידי טענה ב"כ הנאשם בראשית ההליך להורות על ביטול ההליך בשל הגנה מן הצדק (ראו החלטה מיום 4.12.16). ואולם, בכך אין כדי למנוע דיון מחדש בטענה לאחר בירור הנסיבות במסגרת שמיעת הראיות.

44. במקרה זה, לאחר ששמעתי את מכלול הראיות, ובפרט נוכחות המסקנות אליהן הגעתו, המתייחסות הן למעצר והן לשימוש בכוח כנגד הנאשם, הרי שambil לקובע עמדת אודות פועלות השוטרים, שכן אלו נבחנו על ידי במסגרת הבדיקה הדין בהיבט של מעשי הנאשם ביחס אליהם ולא את מעשי השוטרים מבחינתם שלהם, ניתן לומר באופן ברור כי סגירת התלונה של הנאשם "לא חקירה לציבור מאין עניין לציבור", בעיתית, בלשון המעטה ומעוררת אי נוחות. למ"ש חובה לחקור כראוי תלונות כנגד שוטרים הנחשדים בביוץ עבירות, ולא זו בלבד ש"לציבור עניין רב כי תלונות הדדיות של שוטר מול אזרח בעקבות איירוע נתון, יחקרו ויבוררו שתיהן עד תום, מתוך גישה שוויונית ובלתי מפללה" (ע"פ (מחוזי-ים) 2139/08 מדינת ישראל נ' סנדור (פורסם ב公报, 1.06.08);

בית משפט השלום בירושלים

ה'פ מדינת ישראל נ

ע"פ (מחוזי-ים) 14-02-10645 מדינה ישראל נ' מן (פורסם בנו, 14.08.25)) ; אלא שבקרה זה עללה כי הדבר דרש גם דרישת קירה. למעשה, לא ניתן משקל זהה לתלונות החדדיות שהגיבו הנאים והשופטים האחד כנגד השני, שכן תלונת הנאשם נסגרה ללא קירה מהטעם של חוסר עניין ליבור ויאלו תלונת השופטים נחרה ואף הביאה להגשת כתוב אישום כנגד הנאשם. ובנסיבות אלו, היה מקום לבטל את כתוב האישום כנגד הנאשם בשל אכיפה ברורית המהווה הגנה מן הצדκ בהתאם להוראת סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. ברם כאמור, אין צורך בכך לאחר הוכחה אשמהו של הנאשם בעבירות שוייחסו לו.

כאמור, אפוא, בפתחה, אני מזכה את הנאשם מהעבירות שיווחתו לו בכתב האישום.

וינהגה היום, ג' בטבת תשע"ח, 21 דצמבר 2017, במעמד ב"כ הצדדים.

נולד ב- 25.5.1960
טביה טביה

